

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 2. Principium 2. Haberi debent ut infecta, quæ contra Jus manifestum
sunt confecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

præius acceptus ipsum à debita attentione impediret.
P. Gobat. tr. 5. n. 419. probans ex alio axioma à S. Paulo
1. Cor. 4. tradito: *Vbi non est lex, ibi nec Prævaricatio.*

Deducitur 2. Non peccare Sacerdotem, qui Matutinum
sacri celebrationem non recitat, cum nulla lex eam re-
mouendam præcipiens afferri queat, uti communior docet
sententia Theologorum.

Deducitur 3. Eum, qui deliquit mortaliter, non teneri
ad communionem sacram, uti Sotus apud P. Gobat. tr.
2. q. 9. voluit, quia nulla obligatio est asserenda sine lege, uti
c. 1. de Translat. Episc. & c. legatur 24. q. 2. leg. 99. ff. de
oblig. colligitur.

§. II.

PRINCIPIVM II.

haberi debent ut infecta, quæ contra ius mani-
festum sunt confecta.

Sensus.

Hoc est, quodcumque aliquis Actus manifesto Juri
contrarius est, perinde quoad valorem æstimari debet, ac si
absolutus non fuisset, nisi certas ob causas ab ipso Jure susti-
nere, quo modo toleratur Matrimonium contractum post
interdictum continentia; vel contra Interdictum Eccle-
siæ cum Neophyta à se in Fidei articulis ante Baptismum
contracta. Item ordinatio Clericorum, & Consecratio Ec-
clesiæ ab alieno Episcopo facta; ac Sententia Judicis durius,
quàm conditione lata, ut ex pluribus textibus probat Cane-
lius reg. 64. Juris.

Authoritas.

Desumptum est ex l. 6. decret. c. fin. reg. 64. Item ex le-
gibus 5. C. de legibus, illudque referunt, & approbant
Canelius & Dynus in cit. reg. Juris.

Ratio.

Quia leges non debent fovere iniquitatem, atque adeo
non approbare eos Actus, qui contra Leges sunt facti, nisi
indiget boni communis ratio.

Praxis.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si res Ecclesæ vel Pupilli alienentur contra Juris formam, invalidam esse alienationem, uti in c. de rebus Eccl. non alienandis in 6. & l. 22. C. de adm. Tor. deciditur.

Deducitur 2. Electionem contra Jura factam pro invalida habendam esse, uti ex Cap. congregato § 3. de electione habetur.

Deducitur 3. Stipulationes quoque & mandata contra Jus facta nullius esse momenti, uti in cit. l. non dubium habetur.

§. III.

PRINCIPIUM III.

Impossibilium nulla est obligatio.

Sensus.

Hoc est, quando aliquis dispositioni vel legi conditionem impossibilem (qualis est, quæ vel simpliciter, vel certe sine dispendio bonorum morum fieri non potest) adjungit, nulla ex tali dispositione aut lege obligatio oriri potest, fortè per fictionem Juris dicta conditio pro non adjecta habetur, uti in Matrimonio & ultimis voluntatibus contingit.

Authoritas.

Desumptum est ex l. 6. decret. c. ult. re 6. & 3 l. Item § 1. & 185. ff. de reg. Juris, illudque referunt, & explicant Camillus Dynus, Decius in cit. reg. uti & Barbosa axiom. 118. cum pluribus aliis.

Ratio.

Quia, cum ex una parte obligatio in faciendis consistat; ex altera verò parte id, quod est impossibile, fieri, darique non queat, hoc ipso is, qui conditionem impossibilem adjungit, dispositione vel legi, seriam voluntatem disponendi, vel obligandi non habuisse censetur, uti in l. non solum § 30. ff. de act. & oblig. habetur.